

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-190/17-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Jadranke Jelić, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/17-01/333, urbroj: 401-01/04-17-5 od 14. srpnja 2017., radi obnove postupka u predmetu ostvarivanja prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 31. kolovoza 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/333, urbroj: 401-01/04-17-5 od 14. srpnja 2017.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbačen je prijedlog tužitelja za obnovu postupka dovršenog rješenjem Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/333, urbroj: 401-01/04-17-2 od 12. lipnja 2017., kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Sisku, broj: PPI-DO-4/2017 od 28. ožujka 2017. godine, kojim su mu uskraćene informacije zatražene zahtjevom za pristup informacijama od 12. ožujka 2017.

Tužitelj u tužbi predlaže spajanje ovog postupka sa postupkom povodom podnesene tužbe ovome Sudu radi poništenja rješenja tuženika od 13. lipnja 2017., obzirom da je riječ o istoj upravnoj stvari.

Nastavno u tužbi u bitnom navodi da je tuženik prilikom odlučivanja o njegovoj žalbi utvrđivao činjenice o kojima mu nije dana mogućnost da se izjasni, što su razlozi iz članka 123. stavka 1. točaka 1. i 5. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" 47/09.) za obnovu postupka. Uz prijedlog za obnovu je priložio i informacije od 12. travnja 2017. godine dostavljene od strane Općinskog državnog odvjetništva u Koprivnici, Općinskog državnog odvjetništva u Varaždinu, Općinskog državnog odvjetništva u Čakovcu i Županijskog državnog odvjetništva u Varaždinu iz kojih je razvidno da su ta tijela javne vlasti u cijelosti udovoljila njegovom zahtjevu za informaciju te se činjenično stanje u bitnom razlikuje od onoga na koje se poziva tuženik. S obzirom da u obrazloženju pobijanog rješenja kojim se odbacuje prijedlog za obnovu postupka tuženik uopće

ne obrazlaže zbog čega smatra da ne treba omogućiti pravo na pristup informacijama po njegovom zahtjevu jer je tražio da mu se omogući pristup onoj dokumentaciji iz koje proizlaze podaci koje traži zahtjevom za pristup informacijama, odnosno presliku više postojećih informacija, odnosno dokumenata, iz kojih bi samostalnom obradom došao do traženih informacija, čime je počinjena bitna povreda upravnog postupka iz članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku to jest obrazloženje pobijanog rješenja kojim se odbacuje prijedlog za obnovom postupka je nerazumljiv i u njemu nisu iznesene odlučne činjenice radi kojih bi i sama upravna stvar bila riješena na pravilan način.

Nadalje, s obzirom da tuženik čini nespornim da je provodio ispitni postupak povodom žalbe, ali smatra da nije bio dužan omogućiti o tome očitovanje i raspravljanje o odlučnim činjenicama stranci, pobijanim rješenjem kojim se odbacuje prijedlog za obnovom postupka počinjena je povreda pravila postupka i to članka 126. Zakona o općem upravnom postupku, jer je podnio pravovremen i dopušten prijedlog za obnovu postupka na temelju članka 123. stavka 1. točke 1. i 5. Zakona o općem upravnom postupku.

Predlaže da ovaj Sud poništi rješenje tuženika i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod razloga već navedenih u obrazloženju osporenog rješenja, te ističe da je vezano za povredu odredbe članka 126. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku, iscrpno naveo zbog čega smatra da tužitelj nije učinio vjerojatnim postojanje zakonske osnove za obnovu postupka iz članka 123. stavka 1. točke 1. i 5. Zakona o općem upravnom postupku.

Također dodaje da je u konkretnom slučaju za pravilno rješenje predmetne upravne stvari bilo odlučno pobliže razmotriti definiciju informacije iz članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, te dodaje da tuženik nije niti proveo poseban ispitni postupak u kojem bi tužitelju bilo povrijeđeno pravo na izjašnjavanje. S tim u vezi dodaje da nije jasno na koji način bi očitovanje tužitelja moglo utjecati na donošenje drugačije odluku u ovoj pravnoj stvari. To stoga jer je Poslovnikom Državnog odvjetništva jasno navedeno koje su podatke državna odvjetništva dužna voditi, pa navodeći i druge razloge tuženik predlaže da Sud tužbu odbije i potvrdi osporeno rješenje.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) tužitelju je dostavljen odgovor na tužbu koji je dostavio tuženik.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema podacima u spisu predmeta proizlazi da je tužitelj podnio tuženiku prijedlog za obnovu upravnog postupka, te da je kao razlog za obnovu postupka naveo odredbe članka 123. stavka 1. točaka 1. i 5. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" 47/09.).

Odredbom članka 123. stavka 1. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku propisano je da se obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba može pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti u roku od 3 godine od dana dostave rješenja stranci ako se sazna za nove činjenice ili se stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi, sami ili u vezi s već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drugačijeg rješenja da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni, odnosno upotrijebljeni u prijašnjem postupku, dok je stavkom 1. točkom 5. istog članka Zakona propisano da se obnova postupka može pokrenuti ako osobi koja je trebala sudjelovati u svojstvu stranke nije bila dana mogućnost sudjelovanja u postupku.

Člankom 126. stavkom 1. Zakona o općem upravnom postupku propisano je da kada nadležno tijelo primi prijedlog za obnovu postupka, dužno je ispitati je li prijedlog pravodoban i izjavljen od ovlaštene osobe te je li okolnost na kojoj se prijedlog temelji učinjena vjerojatnom. Ako ti uvjeti nisu ispunjeni, nadležno tijelo odbacit će prijedlog rješenjem.

Prema ocjeni ovoga Suda pravilan je zaključak tuženika da tužitelj u konkretnom slučaju nije naveo koje bi to nove činjenice ili dokazi da su bili upotrijebljeni u postupku mogli dovesti do

drugačijeg rješenja ove upravne stvari, te pravilno navodi da izjašnjavanje tužitelja kao stranke u postupku, na što tužitelj očito ukazuje nije dokaz niti činjenica koja bi mogla dovesti do drugačije odluke u predmetnoj stvari. Osim toga tužitelj u žalbenom postupku nije tražio da mu se omogući izjašnjavanje o odlučnim činjenicama niti ukazuje kako bi njegovo očitovanje moglo utjecati na drugačiju odluku u ovoj pravnoj stvari kraj jasne zakonske odredbe o tome koje su informacije dužna voditi državna odvjetništva odnosno koja su statistička izvješća dužna izrađivati.

Dakle, imajući u vidu navedeno nije bilo osnove za obnovu postupka pozivom na odredbu članka 123. stavka 1. točke 1. i 5. Zakona o općem upravnom postupku jer tužitelj okolnostima na kojima se temelji prijedlog za obnovu postupka nije učinio vjerojatnim.

Postupak obnove proveden je sukladno relevantnim propisima Zakona o općem upravnom postupku citiranim u obrazloženju osporenog rješenja, te su dani valjani razlozi za odbacivanje prijedloga tužitelja za obnovu postupka. Slijedom navedenoga nije došlo do povrede odredaba Zakona o općem upravnom postupku na koje se tužitelj poziva.

Tvrdnja tužitelja da su mu neka državna odvjetništva izrađivala tražene informacije, a u tom smislu je i dostavio informacije od pojedinih državnih odvjetništava, nije od utjecaja na rješenje u postupku obnove, a posebno se napominje da se ne radi o informacijama kakve ima u vidu Zakon o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine" 25/13. i 85/15.) iz čega proizlazi da nije bio obveze izrađivanja takvih informacija tužitelju.

Suprotno navodima i prigovorima tužitelja osporeno rješenje tuženika obrazloženo je sukladno odredbi članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku i navedeni su potpuni i valjani razlozi koji upućuju na osnovanost odluke tuženika.

Kako je u konkretnom slučaju sporna samo primjena prava to je sud riješio spor bez rasprave.

Na kraju, treba napomenuti da nije osnovan niti prijedlog tužitelja u tužbi da se ovaj postupak spoji s postupkom povodom podnesene tužbe ovome Sudu protiv rješenja tuženika od 12. lipnja 2017. jer je riječ o istoj upravnoj stvari.

Naime, prema odredbi članka 3. stavka 1. točke 1. Zakona o upravnim sporovima, predmet upravnog spora je ocjena zakonitosti pojedinačne odluke kojom je javnopravno tijelo odlučilo o pravu, obvezi ili pravnom interesu stranke u upravnoj stvari (upravni akt) protiv koje nije dopušteno izjaviti redoviti pravni lijek. Dakle, iz navedenog članka Zakona proizlazi da se upravni spor vodi protiv pojedinačne odluke (upravnog akta), pa se stoga jednom tužbom u upravnom sporu može pobijati jedan upravni akt.

S obzirom na navedeno trebalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 31. kolovoza 2017.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan, v.r.